

**KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI**

POLISH BISHOPS'
CONFERENCE

—
CONFERENTIA
EPISCOPORUM
POLONIAE

Bp Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, dnia 14 listopada 2023 r.

Wielebna i Droga Matko,

z pośrednictwem tego listu proszę o przyjęcie wyrazów serdecznych podziękowań, które pragnę złożyć na dłonie Wielebnej Matki w swoim imieniu, ale także całego Sekretariatu Konferencji Episkopatu Polski. Podczas sprawowanej w dniu dzisiejszym ofiary Eucharystycznej w intencji Drogiej Matki złożyliśmy Bogu dziękczynienie za owoce 27-leniego, wielkiego zaangażowania Matki w prace Konferencji Wyższych Przełożonych Zgromadzeń Zakonnych w Polsce. Polecając Panu Jezusowi w gorącej modlitwie osobę Wielebnej Matki, wszystkie Jej intencje, potrzeby i sprawy, które nosi w swoim sercu, w sposób szczególny pragnę wyrazić ogrom naszej wdzięczności.

Obejmując urząd Sekretarza Generalnego Konferencji Episkopatu Polski w 2014 r., wiedziałem, że kwestie zakonne są w dobrych rękach. Z biegiem lat zacieśniającej się współpracy moja opinia zdecydowanie i sukcesywnie ewaluowała w kierunku jeszcze większego uznania dla siły ducha, osobowości oraz wielkich kompetencji Drogiej Matki.

Z podziwem patrzę na bogate życiowe doświadczenie, zdobywane na drodze wieloletniej służby nie tylko na rzecz swojej rodziny zakonnej, ale w szczególności ogółowi żeńskich zgromadzeń zakonnych i to nie tylko w naszym kraju, ale i w skali międzynarodowej. Z uznaniem pragnę wymienić chociaż kilka z bardzo szerokiego wachlarza ważnych, odpowiedzialnych i niejednokrotnie bardzo wymagających funkcji, jakie z Bożego rozdziania Droga Matka pełniła z oddaniem i wrodzoną sobie charyzmą. Wyliczę nieliczne, poczynając do zaangażowań w Zgromadzeniu Sióstr Urszulanek SJK, do którego Matka wstąpiła w 1967 r. Z mandatu przełożonych była Matka sekretarką Nuncjusza Apostolskiego w Skandynawii, łącząc realizację ważnych zadań na rzecz Kościoła w tym kraju z odpowiedzialnością za wspólnotę sióstr oraz prace zlecane w ramach Zgromadzenia. Powierzono Matce szczególną troskę o wspólnoty w Argentynie, Brazylii i w Finlandii. Zlecono przewodniczenie Komisji redagującej na nowo Konstytucje Zgromadzenia według zaleceń Soboru Watykańskim II. Była Matka także sekretarką generalną, pierwszą asystentką przełożonej generalnej, a od roku 1995 siódmą przełożoną generalną Zgromadzenia Sióstr Urszulanek SJK. W kilka miesięcy po objęciu kierownictwa zgromadzeniem, w 1996 r. została wybrana przewodniczącą Konferencji Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych w Polsce.

Zaangażowania o charakterze międzyzakonnym na płaszczyźnie kościelnej w naszym kraju realizowała Matka przez aktywne uczestnictwo w pracach Komisji Episkopatu ds. Życia Konsekrowanego, a także w Komisji Mieszanej Biskupi-Przełożeni Zakonni. Natomiast, jako delegatka regionalna z Polski, brała Matka udział w pracach Międzynarodowej Unii Przełożonych Generalnych oraz Unii Konferencji Przełożonych Wyższych Europy (UCESM), przez co brała aktywny udział w międzynarodowych spotkaniach. W dowód uznania dla osiągnięć, papież Benedykt XVI mianował Wielebną Matkę – jako pierwszą siostrę zakonną z Polski – konsultorką Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego w Watykanie.

Po przekazaniu w 2007 r. przewodniczenia Konferencji Przełożonych Wyższych swej zastępczyni, objęła Matka funkcję sekretarki generalnej w Konferencji WPZZZ i pełniła ją przez 16 lat. Z niezwykłym uznaniem pragnę także podkreślić, że w tym czasie, nowe obowiązki, łączyła z bardzo odpowiedzialnymi zobowiązaniami podjętymi na prośbę Kongregacji Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Przeprowadzała Matka wizytacje apostolskie w kilku zgromadzeniach we Włoszech oraz w Polsce. Z nowych zadań wywiązywała się Matka wzorcowo, a Stolica Apostolska w dowód zaufania mianowała Matkę komisarzem papieskim lub też asystentem apostolskim w kilku wizytowanych zgromadzeniach. Trud i zaangażowanie Drogiej Matki zostały uhonorowane przez Papieża Benedykta XVI, przyznaniem medalu *Pro Ecclesia et Pontifice*. Wymieniając powyższą, imponującą listę zasług i osiągnięć Wielebnej Matki, nie potrafię odnaleźć adekwatnych słów, aby wyrazić moje szczere uznanie i głęboki szacunek.

Proszę wybaczyć – być może zbyt banalne, poślednie i poniekąd stereotypowe – określenie, że uważam Osobę Drogiej Matki za znaczącą część historii życia zakonnego. Pozwolę sobie w tym kontekście przywołać jeszcze słowa Tytusa Liwiusza, autora monumentalnego dzieła o historii Rzymu – a przecież Rzym przez wiele był areną życia i działań Drogiej Matki. Wspomniany Autor pisze: „Historia to świadek czasów, światło prawdy, żywa pamięć, mistrzyni życia, zwiastunka przyszłości”. Droga Matka w czasie swojego życia była świadkiem czasów i wydarzeń znaczących dla historii. Jako Osoba konsekrowana, członkini rodziny zakonnej, na modlitwie poszukiwała światła prawdy, chroniła pamięć o rzeczach dobrych, wartościowych, ważnych i godnych ocalenia od zapomnienia. Jako wychowawczyni młodzieży zakonnej, przełożona licznych wspólnot, a potem Matka Generalna Sióstr Urszulanek SJK, była „mistrzynią życia”. Obecnie zasługą swojej modlitwy, połączonej z cierpieniem jest „zwiastunką przyszłości”. Wskazuje na pełne nadziei, bezgraniczne otwarcie swego serca na dalszą, ofiarną służbę Bogu i człowiekowi w Kościele, poświęcając wszystkie swe siły misji szerzenia królestwa Bożego na ziemi.

Ponawiając wyrazy uznania dla Osoby i zasług Drogiej Matki z serca błogosławie i najserdeczniej pozdrawiam w Chrystusie Panu

Artur G. Miziński

Bp Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski

Wielebna
Matka Jolanta OLECH
Zgromadzenie Sióstr Urszulanek SJK